

[Himmelstrup.]
 skulde stige i Værdi, dels vel ogsaa fordi han frygtede for, at danske Kroner skulde falde yderligere, og naar Laan altsaa kunde optages i svenske Kroner, saa var her jo en ikke ubetydelig Kursrisiko. Jeg skal ikke benægte, at der i og for sig kunde være noget berettiget i denne Tankegang. Den forskellige Udvikling af Valutapolitikken i de to Lande kan maaske føres tilbage til de Retningslinier, som blev lagt allerede i 1929, da baade Sverige og Danmark gik fra Guldet, idet man i Sverige først og fremmest lagde sin Valutapolitik an paa at ville holde et konstant Prisniveau, et fast konstant Leveomkostningsniveau, medens vi her i Danmark i højere Grad knyttede os til en fast Sterlingkurs. Ihvorvel denne Politik kun rent teoretisk er blevet hævdet i Sverige, har Ministeren altsaa indtil i Dag været af den Opfattelse, at det paa Grund af denne Kursrisiko ikke var tilraadeligt at optage Laan i svenske Kroner. Ministeren forlader altsaa nu dette Synspunkt, og det kan jo kun være Udtryk for den Kendsgerning, at Ministeren har faaet en anden Opfattelse af den Valutapolitik, som man vil føre i Sverige, end Ministeren havde for blot et halvt Aar siden, da vi sidste Gang diskuterede dette Spørgsmaal med ham. Det har været overmaade dyrt — tror jeg, man kan sige — for danske Laantagere, at Ministeren har haft den paagældende Opfattelse, idet der jo ikke er nogen som helst Tvivl om, at man allerede paa et langt tidligere Tidspunkt kunde have faaet Laan i Sverige til betydelig billigere Pris end den, der i øvrigt har været opnaaet. Norge har f. Eks. i de sidste 3—4 Aar optaget overmaade mange Laan i Sverige; ikke alene den norske Stat, men ogsaa norske Kommuner har laant meget betydelige Beløb i svenske Kroner. De har taget den Kursrisiko, som var knyttet hertil, men de er i Virkeligheden kommet godt fra det; i hvert Fald er der jo ikke hidtil sket noget.

De danske Kommuner har derimod været henvist til Laanemarkedet her i Danmark og har nu og da maattet optage Laan, der var langt dyrere end f. Eks. dem, som norske Kommuner har optaget i Sverige. Jeg tror, man kan sige, at den Nølen, som den højtærede Finansministers Optraeden hidtil har været Udtryk for, har været de danske Laantagere en dyr Historie, og det vilde i og for sig være af Interesse, om man kunde have faaet nærmere klarlagt, dels hvor mange Laan Sverige har givet til andre Lande, først og fremmest Norge, til den lave

Rente, dels hvor mange Kommunelaan der er gjort her i Danmark til en dyrere Rente, idet jo alene Finansministerens Modstand mod Optagelse af Laan i Sverige har gjort det umuligt at faa Laan til den billigere Rente. Men alt i alt er det efter min Mening en glædelig Kendsgerning, at Kapitalbevægelsen mellem Danmark og Sverige nu igen kommer i Gang; jeg tror, det er sundt igen, i hvert Fald paa dette begrænsede Omraade, at faa Adgang til et billigere Laanemarked.

Om Enkelthederne i Betingelserne skal jeg ikke udtale mig paa dette Tidspunkt, dem har der ikke været Tid til at anstille nærmere Betragtninger over. Jeg, ved saaledes ikke, om de Betingelser, den højtærede Finansminister har opnaet, er paa Linie med de Betingelser, som andre udenlandske Laantagere har kunnet opnaa i Sverige. Men alle Statslaansforslag plejer jo at blive henvist til en kort Behandling i Finansudvalget, og jeg gaar ud fra, at dette ogsaa vil blive Tilfældet for det Lovforslags Vedkommende, der her er til Behandling.

Korsgaard: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er tilsyneladende et Forslag om Optagelse af et Statslaan paa 60 Mill. Kr., men i Virkeligheden drejer det sig om et Statslaan paa ca. 65 Mill. Kr., idet de 30 Millioner svenske Kroner nogenlunde svarer til 35 Millioner danske Kroner, og naar vi her i Rigsdagen siger Kroner, kan man gaa ud fra, at der i Almindelighed menes danske Kroner. Altsaa, Forslaget er ikke helt det, som man maaske uvilkaarlig vil antage det for at være; det gaar i Virkeligheden ud paa en Forøgelse af Statsgælden med 5 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har jo allerede gjort opmærksom paa, hvad der ogsaa springer i Øjnene, at man med dette Lovforslag i Virkeligheden gaar over til et nyt Princip, i hvert Fald i Sammenligning med, hvad Tilfældet har været i en Aarrække. Der kan være delte Meninger, om dette helt er rigtigt. Fra flere Sider inden for Konservatismen har der, ikke mindst i den seneste Tid, været Talsmænd fremme for den Opfattelse, at man skulde henvende sig paa det udenlandske Laanemarked, fordi Pengene der var billigere. Her kommer vi til et Spørgsmaal af en vis principiel Interesse, nemlig dette: Hvorfor har Danmark ikke lige saa billige Penge inden for Landets Grænser som andre Lande? Det kan ikke være anderledes, end at jeg maa have den Opfattelse, at Grunden hertil bl. a. er den slette økonomiske Politik, som er ført af